

Petra Klímová
Geografie průmyslu města Pardubice
Posudek vedoucího bakalářské práce

Rozsah předložené BP se autorce poněkud vymkl z ruky. Text čítá bez jedné strany 50 stran (několik stran však tvoří prázdná místa), k tomu přidejme 14 stran příloh (mapy, grafické přílohy, fotografie, dotazník – ten je bohužel „utopen“ uprostřed příloh). Nepovažuji překročení limitu za chybu, protože význam Pardubic jako průmyslového centra je logicky jiný než třeba Sedlčanska nebo Poděbradska.

Autorka se v předložené bakalářské práci, jak ostatně vyplývá z názvu, soustřeďuje na vývoj a změny v průmyslu ve městě Pardubice. Toto historické „pernštejnské“ město leží v geografickém prostoru, jehož význam sice předurčila již (historická) železniční trasa Praha-Olomouc, ale ve 20.století nebyl potvrzen spojením dálničním. Samotné město se stalo v průběhu klasické průmyslové revoluce, ale zejména v průběhu tzv.socialistické industrializace po únoru 1948, celostátně a mezinárodně významným a zároveň rozporuplným průmyslovým centrem. A nezasloužil se o to „pardubický permík“, ale strategicky a vojensky důležitý a kontroverzní pardubický průmysl chemický, petrochemický, elektrotechnický a elektronický a strojírenský. Tento průmyslový profil neměl po roce 1989 z pochopitelných důvodů „na růžích ustláno“. Proto mohou výsledky průmyslové transformace v pardubickém prostoru, který si udržel rozvojový potenciál i v nových obtížných podmínkách po roce 1989, sloužit jako ukázka geo-politické, -ekonomické, -průmyslové, -dopravní váhy této jádrové oblasti. Přitom hlavní roli v určité revitalizaci hrají tři hlavní faktory:

- **příznivá geografická (dopravní) poloha**, která má ještě značné rezervy (autorkou v BP zvýrazněná kombinace dopravy železniční, silniční, letecké popř. s otazníkem říční)
- **odvětvová struktura ve spojení s tradicemi** a „strategickou a investiční setrvačností“
- **orientace na inovace, přímé zahraniční investice a na vědu, výzkum a vývoj** ve spojení pardubického průmyslu s vědecko-výzkumnou základnou (Technická univerzita).

Je třeba ocenit, že se autorka soustředila na inovační rozvojový faktor. Protože se inovacím nevěnovala v transformaci po roce 1989 navzdory verbálním proklamacím patřičná pozornost, nedosahuje ČR v mezinárodním srovnání patřičných a možných výsledků. Stala se „montážní zemí“ (viz i příklad Pardubic – Tesla / Foxconn), zápasí s „pasivní bilancí na účtu brain-drain“, invazí low-cost výrob a pracovních sil a v konečném důsledku s nedostatkem kvalitních a kvalifikovaných pracovních sil. O tom dostatečně svědčí rozbor vzdělanostní struktury (i když jí autorka věnuje až příliš velkou pozornost), ale stačí na to i pouhé otevření inzertních stránek novin s nabídkami míst. S „překvapením“ zjišťujeme, že atraktivitě středoevropského prostoru pro invazi FDI neodpovídají především nadstavbové faktory (technická a dopravní infrastruktura, motivace, odpovídající rozsah, struktura a kvalita vzdělání a kvalifikace, věda a výzkum). Pardubice se alespoň snažily o vznik jakési „technopolis“, kterých jsou v Evropě desítky.

Kladně hodnotím, že autorka do práce zařadila dotazníkové šetření o lokalizačním rozhodování investorů v průmyslové zóně Pardubice. Myslím, že šetření i jeho výsledky mohla více zvýraznit a využít, a že to udělá v budoucí magisterské práci.

Chtěl bych ocenit píli, otevřenost připomínkám, vlastní iniciativu a samostatnost, kterou autorka BP projevila poté, co jsme se na jaře dohodli na přesunu odevzdání práce na podzimní termín. Určitě to prospělo kvalitě práce. Kladně hodnotím čtivost textu, jsem spokojen s gradací, přehlednou strukturou a členěním, formální stránkou, ale i s výsledky práce (to však neznamená, že by v práci nebylo co zlepšit!?), a proto s klidným svědomím předloženou práci doporučuji k úspěšné obhajobě.